

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8C/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116227556
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Doláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1116227556.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou, v právnej veci žalobcu: R. N., bydlisko S. Č.. XX, XXX XX L., zastúpený splnomocneným zástupcom: R.. N. L., bydlisko J. č. XX/XX, Y., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. Augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietla.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29. 12. 2016 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplataenia náhrady škody vo výške 17 869, 33 eur, titulom nezákonného rozhodnutia podľa ustanovenia § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z..

2. Žalobca svoj nárok odôvodňoval tým, že škoda mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 21. 01. 2015. Nezákonnosť tohto rozhodnutia vidí žalobca v tom, že Sociálna poisťovňa pri jeho vydaní prekročila právomoc, a preto nie je potrebné, aby predmetné právoplatné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Škoda vo výške 17 869, 33 eur mala žalobcovi vzniknúť tým, že od 17. 02. 2011 mu žalovaný skrátil starobný dôchodok zo sumy 319, 52 eur na sumu 57, 50 eur mesačne.

3. Žalovaný počas konania uvádzal, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 05. 08. 2014 bol žalobcovi od 17. 02. 2011 priznaný starobný dôchodok v sume 57, 50 eur mesačne. Na základe opravného prostriedku žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, Krajský súd v Žiline rozhodnutím č. k. 24Sd 231/2014-24 zo dňa 11. 11. 2014 napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Následne tak Sociálna poisťovňa vydala dňa 21. 01. 2015 rozhodnutie, ktorým bol žiadateľovi priznaný starobný dôchodok od 17. 02. 2011 v sume 57, 50 eur mesačne. Suma starobného dôchodku bola určená v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Žiline v tejto veci a aplikáciou ustanovenia č. 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach. Proti tomuto rozhodnutiu zo dňa 21. 01. 2015 podal žalobca opravný prostriedok. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie a rozsudkom č. k. 24Sd 35/2015 - 28 zo dňa 14. 04. 2015 ho ako vecne správne a zákonné potvrdil. Proti tomuto rozsudku súdu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu rozsudkom č. k. 10So 59/2015 zo dňa 27. 07. 2016 potvrdil. Žalobca proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sd 59/2015 zo dňa 27. 07. 2016 podal žalobu na obnovu konania, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1Sd 16/2016 zo dňa 28. 06. 2017 odmietol. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 19. 09. 2016, doručeným žalovanému dňa 22. 09. 2016, v

ktorom sa domáhal náhrady škody vo výške 17 869, 33 eur titulom nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia. Žalovaný listom zo dňa 09. 12. 2016, doručeným žalobcovi dňa 19. 12. 2016, žalobcom uplatnený nárok neuznal. Žalovaný namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto súdnom spore, pretože podľa ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. je zodpovedným subjektom štát, a nie žalovaný. Žalovaný štát podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z. z. iba zastupuje. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca ani nepreukázal splnenie zákonnej podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a to existenciu nezákonného rozhodnutia. Právo na náhradu škody si poškodený môže podľa tohto zákona uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, čo v danej veci napadnuté rozhodnutie nebolo a ani nebola pri jeho vydaní prekročená žalovaným právomoc. Vzhľadom na tieto námietky žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými obomi stranami (všetky súvisiace rozhodnutia žalovaného a súdov), ako i ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v predmetnom spise.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 05. 08. 2014 bol žalobcovi od 17. 02. 2011 priznaný starobný dôchodok v sume 57, 50 eur mesačne. Na základe opravného prostriedku žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, Krajský súd v Žiline rozhodnutím č. k. 24Sd 231/2014-24 zo dňa 11. 11. 2014 napadnuté rozhodnutie zrušil. Sociálna poisťovňa následne rozhodnutím zo dňa 21. 01. 2015 priznala žiadateľovi starobný dôchodok od 17. 02. 2011 v sume 57, 50 eur mesačne. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca opravný prostriedok, na základe ktorého Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 24Sd 35/2015 - 28 zo dňa 14. 04. 2015 napadnuté rozhodnutie žalovaného potvrdil. Proti tomuto rozsudku súdu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu rozsudkom č. k. 10So 59/2015 zo dňa 27. 07. 2016 potvrdil. Žalobca proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sd 59/2015 zo dňa 27. 07. 2016 podal žalobu na obnovu konania, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1Sd 16/2016 zo dňa 28. 06. 2017 odmietol. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 19. 09. 2016, doručeným žalovanému dňa 22. 09. 2016, v ktorom sa domáhal náhrady škody vo výške 17 869, 33 eur titulom nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia. Žalovaný listom zo dňa 09. 12. 2016, doručeným žalobcovi dňa 19. 12. 2016, žalobcom uplatnený nárok neuznal.

6. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

7. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
- 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
- 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu⁴⁾ v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

8. Súd skôr ako sa v tejto veci zaoberal meritom veci, je povinný ex offo (i bez námietky strán), o to viac ak takúto námietku v tejto veci podal žalovaný, zaoberať sa vecnou legitimáciou účastníkov konania, a to aktívnou žalobcu a pasívnou žalovaného. Na to, aby sa niekto stal stranou v spore, nie je potrebné, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitimácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. O nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. V predmetnej veci je tak vecne pasívne je legitimovaný ten účastník konania, žalovaný, ktorý je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v tomto súdnom konaní rozhoduje.

9. Keďže sa žalobca v tomto konaní domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. súd vyhodnocoval pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného podľa ustanovení § 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nositeľom zodpovednosti za uplatnený nárok nie je žalovaný, ale štát. Štát by v tejto veci zastupovala príslušná verejnoprávna inštitúcia, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, teda žalovaný podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z. z. . Keďže však žalovaný tak ako je označený v žalobe žalobcom, nie je subjektom hmotnoprávnej povinnosti v tejto veci, súd žalobu žalobcu zamietol so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného.

10. Súd so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v predmetnom konaní, sa už následne nezaoberal, neskúmal, nevyhodnocoval, meritom veci - opodstatnenosťou samotného nároku, jeho dôvodnosťou, jeho preukázateľnosťou žalobcom (jej tvrdeniami i dôkazmi).

11. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil, pretože ako počas konania uvádzal, mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.